

за митата, той да знае, че е противник на царството ми, и милост няма да получи, а голям гняв ще претърпи от царството ми..."

Логотет, епископ Григорий, който бе пристигнал от Търнов, подаде на царя перото. Протосеваст Приязд подаде златното шиш^еи^енци с черн^ееното мастило.

Самодържецът стана от креслото, отиде към масата, която бе на две стъпки пред него и се подписа:

Асен цар на българи и гърци

Дубровничани се поклониха отново, притиснали до гърди копирените си шапки, поръбени със зирдавени кожи. В бързото движение широките им ^{ат.лицни} ~~унаметки~~ ~~от асена~~ се разпериха в асен, копринен блясък.

Логотетът Григорий скрепи подписа с златните печати.

Преди да се завърне в далечното си орлово гнездо, Иоан Асен назначи във всички новозавзети области свои войводи и бигници, като остави в крепостите български войски. Те трябваше да вардят населението от прозволния и грабежи, от нападения и беззакония. А новите митрополити и епископи трябваше да бъдат истински духовни бащи на паствата си, нови Климентовци за всяка област, които да пръскат наоколо си просвета и ~~християнско~~ ^{факт} благочестие. Защото той бе избрал тия чисти и праведни люде от Света гора не според роднинството си с тях или оня мощен в света, а само по ^{взора} ~~личните~~ ^{изменне} имзаслуги и качества.

Народът оцени това и се привърза с още по-силна и съвдечна любов към своя закрилник и самодържец. И тъй както навремето целият български народ отправяше с горещ ^{взора} ~~копнеж~~ ^{изменне} ~~взора си към жадувания образ на Асена в далечното му ^{изменне} ~~издигане~~, , тъй и сега, всички жители на полуострова отправяха с надежда очи към своя нов господар, като към някакво приказно обещание.~~

Преди да потегли с победоносното си воинство към Търново, царят